

LA PADRINA

Alberto Ramos

alberto.ramos@gmail.com

febrer 2017

Puede ser que se acabaron las perdices,
ya no hay finales felices
ni en las canciones de amor.

Ariel Rot, "Historia incompleta"

Just when I thought I was out, they pull me back in!

Mario Puzo & Francis Ford Coppola,
The Godfather: Part III

PERSONATGES

PADRINA, molts anys, però n'aparenta menys. Porta un vestit fosc.

FILLOLA, 35 anys. Porta una camisa de dormir.

La Fillola subjecta la Padrina per l'esquena: la té immobilitzada i amb la fulla d'un ganivet fregant-li la gola.

La Padrina intenta deslliurar-se'n, sense èxit.

FILLOLA: Què fas aquí?

PADRINA: ...

FILLOLA: Què hi fas, aquí?!

PADRINA: ...

FILLOLA: Vols fer el favor de respondre?

PADRINA: Agh...

La Fillola afluixa la pressió del ganivet.

PADRINA: Volia... volia... fer-te una visita.

FILLOLA: Per què?

PADRINA: Perquè et volia veure.

La Fillola torna a fer pressió amb la fulla del ganivet.

FILLOLA: Per què?

A la Fillola li tremola la mà. El ganivet cau al terra.

La Padrina s'aparta d'ella amb tota la naturalitat del món. Recull el ganivet i el deixa sobre un tocador.

PADRINA: A què ha vingut, tot això?

FILLOLA: ...

PADRINA: Per què m'has...? (*Pausa.*) Saps qui sóc, oi?

Pausa.

FILLOLA: No has canviat gaire. Només el vestit, però pel que fa a la resta estàs igual.

PADRINA: *(Presumida.)* És veritat. *(L'observa.)* Tu en canvi estàs més...

FILLOLA: Envellida?

PADRINA: No volia dir...

FILLOLA: Ho pots dir. És la veritat. Han passat disset anys.

PADRINA: Tants?

FILLOLA: Sí.

PADRINA: Doncs no ho sembla. Vull dir, tens alguna arruga, i els pits... però et conserves molt bé. Per haver passat disset anys.

FILLOLA: Gràcies.

PADRINA: En realitat tampoc no en tens tantes, d'arrugues. Dues o tres als ulls, i també aquí... *(Fa per tocar-l'hi.)* I aquí. I aquí. I aquí.

Silenci incòmode.

PADRINA: Fas alguna cosa per vacances?

La Fillola la mira de cap a peus, com preguntant-se el perquè de la pregunta.

FILLOLA: Marxem a Escandinàvia. Volem fer la ruta dels fiords, aquestes coses.

PADRINA: Ah. I anireu a veure la... Família Reial?

FILLOLA: Sí, suposo que sí.

PADRINA: Ho suposes?

FILLOLA: Sí, bé, hi haurem d'anar. És el que toca, oi?

PADRINA: Sí. És clar. *(Pausa.)* Necessito que em facis un favor.

FILLOLA: Què has dit?

PADRINA: Que necessito... M'has de fer un favor.

FILLOLA: T'he de fer...?

PADRINA: Sí.

FILLOLA: Faré el que pugui.

PADRINA: I tant que ho faràs.

FILLOLA: Això he dit.

PADRINA: No, tu has dit que faràs el que puguis.

FILLOLA: Si no ho puc fer no ho faré.

PADRINA: Podràs. Has de poder.

FILLOLA: Això dependrà del tipus de favor.

Pausa.

PADRINA: No cal que et recordi tot el que he fet per tu.

FILLOLA: Tens raó. No cal.

PADRINA: Llavors no em diguis que faràs el que puguis.

FILLOLA: Digue'm primer quin favor t'he de fer, i després et diré si te'l faig o no te'l faig. Et sembla bé?

PADRINA: Molt bé. (*Pausa.*) El 19 d'agost és l'aniversari de la princesa. Farà setze anys, i hi haurà una festa.

FILLOLA: Ho sé. Hi estem convidats.

PADRINA: Llavors hi anireu?

FILLOLA: És clar. És clar que hi anirem. I després farem la ruta dels fiords.

PADRINA: Perfecte.

FILLOLA: Ja tinc ganes de ser-hi, allà.

PADRINA: A la festa?

FILLOLA: No, als fiords.

PADRINA: Ah.

FILLOLA: M'han dit que són espectaculars.

PADRINA: Qui t'ho ha dit? La princesa?

FILLOLA: La princesa? No... Ni tan sols la conec. Bé, la vaig veure un cop quan era petita, però...

PADRINA: Llàstima.

FILLOLA: Llàstima? Per què?

PADRINA: Perquè això ho complica tot.

FILLOLA: No t'entenc. Què vol dir, que ho complica?

PADRINA: El... el favor que et vull demanar. Si hi tinguéssiu més tracte... Però bé, tant se val. De fet és molt senzill. Només has de...

La Padrina treu una capseta. L'obre i li'n mostra el contingut.

FILLOLA: Una agulla?

La Fillola fa per tocar-la, però la Padrina tanca ràpidament la capseta.

FILLOLA: Què...?

PADRINA: No es pot tocar.

FILLOLA: Per què...?

La Padrina li respon a cau d'orella. La Fillola triga uns segons a assimilar la informació.

FILLOLA: Això no ho estàs dient de debò.

La Padrina no respon. Es limita a mirar la Fillola amb posat greu.

FILLOLA: Ni parlar-ne.

PADRINA: Ja t'he dit que no és gens difícil. Només has de...

FILLOLA: Ni de conya.

PADRINA: No t'hi pots negar. Sóc la teva padrina.

FILLOLA: Ni que fossis la meva mare.

PADRINA: Després de tot el que he fet per tu...

FILLOLA: Això ja ho has dit.

PADRINA: Jo et vaig fer un favor, i ara et toca a tu.

FILLOLA: No haver-me'l fet. Jo no te'l vaig demanar.

PADRINA: No me'l vas demanar, és veritat. Però tampoc no el vas rebutjar. Ho podries haver fet. Ningú no t'obligava a acceptar-lo.

FILLOLA: Tens raó, però jo no en tenia ni idea, del que anaves a fer. Posa't al meu lloc. Era a casa, tan tranquil·la...

PADRINA: Estaves plorant.

FILLOLA: Sí, estava plorant.

PADRINA: Ploraves perquè volies anar al ball.

FILLOLA: Això mateix, volia anar al ball i tu em vas dir que tenies la solució.

PADRINA: I la vas acceptar.

FILLOLA: És clar que la vaig acceptar! Què volies que fes?

PADRINA: Podies haver-la rebutjat.

FILLOLA: Tens raó, i vaig estar a punt de fer-ho. Quan vaig veure el que feies amb aquella carbassa i aquelles rates...

PADRINA: Ratolins.

FILLOLA: Vaig tenir por.

PADRINA: Por dels ratolins?

FILLOLA: Por de tu. En aquell moment vaig estar a punt de deixar-ho córrer.

PADRINA: Per què?

FILLOLA: Ja t'ho he dit. Tenia por.

PADRINA: No em vas dir res.

FILLOLA: No et vaig dir res perquè estava paralitzada de terror. No te'n vas adonar?

PADRINA: Sí, bé... Em pensava que era per l'emoció.

FILLOLA: Tant se val. El mal ja està fet.

PADRINA: Tampoc t'ho has de prendre així.

FILLOLA: Si ho hagués sabut...

PADRINA: Si haguessis sabut què? Que et demanaria un favor? No em diguis que no ho sabies. Les coses funcionen així, ho has de saber. És com una tradició familiar.

FILLOLA: Si hagués sabut les conseqüències a curt termini... (*Amb rancúnia.*)
Gràcies al teu "favor", visc envoltada d'un tedi insuportable, esclavitzada per un protocol absurd i encadenada a un home alcohòlic, i... i golafre i... i... i...

PADRINA: Golafre?

FILLOLA: Sí, golafre. I luxuriós. Menja com un porc i carda com un porc.

PADRINA: No t'entenc.

FILLOLA: Es folla totes les cortesanes del regne.

PADRINA: Et refereixes a les prostitutes?

FILLOLA: A les prostitutes també.

PADRINA: Ho sento. No ho sabia.

FILLOLA: Que no llegeixes les cròniques?

PADRINA: No, no gaire. No m'agrada ficar el nas a les vides dels altres.

FILLOLA: (*Incrèdula.*) Ja.

PADRINA: T'ho dic de debò. Només llegeixo les cròniques quan vaig a la perruqueria... i no hi vaig gaire sovint.

FILLOLA: (*Molt incrèdula.*) Ja!

PADRINA: Bé, sí que hi vaig sovint. I sí que llegeixo cròniques, però són totes de l'any de la picor. Sabies que a la Cleòpatra li va picar una serp?

FILLOLA: Les serps no piquen. Mosseguen.

PADRINA: Tant se val.

FILLOLA: Mosseguen. (*Amb intenció.*) Ho hauries de saber.

PADRINA: Doncs no, no ho sabia. I tampoc no sabia que tu i el príncep... (*Es corregeix.*) ... el rei...

FILLOLA: Doncs ja ho saps. En això s'ha convertit la meua vida, i tot per culpa d'haver anat a aquell coi de ball. (*Pausa.*) I ara, a sobre, véns tu i em demanes que enverini la Bella Dorment. Que l'enverini!

Silenci.

PADRINA: Llavors, no ho penses fer?

FILLOLA: No! És clar que no ho penso fer!

PADRINA: Molt bé, molt bé. Si no ho vols fer, no ho facis. No t'hi puc obligar. Ja us ho trobareu, tu i la teua consciència.

FILLOLA: La meua consciència? La meua consciència? Em demanes que cometi un... un crim, i em parles de consciència?

PADRINA: Ara no et facis la santeta, que fa un moment em volies degollar.

FILLOLA: Jo no...

PADRINA: (*Comprensiva.*) No m'has de demanar disculpes.

FILLOLA: No pensava demanar-te disculpes.

Pausa.

PADRINA: La Bella Dorment s'ho ha buscat. Amb aquest nom... Bella Dorment. Però si és que va provocant!

FILLOLA: Ella no en té cap culpa.

PADRINA: No, és clar que no. La culpa és dels seus pares, que l'hi van posar. (*Pausa.*) Jo li volia posar Soraya.

FILLOLA: Soraya?

PADRINA: Sí, Soraya, però als seus pares no els hi acabava de fer el pes. Per això no em van convidar al bateig.

FILLOLA: No t'hi van convidar perquè no els hi agradava el nom?

PADRINA: No m'hi van convidar perquè jo havia de ser la padrina... però a l'últim moment s'hi va presentar una altra fada i els hi va oferir un altre nom: Bella Dormanent. I, ves per on, aquest nom sí que els hi agradava. Bella Dormanent els hi agradava. T'ho pots creure?

Pausa.

FILLOLA: No l'hi pots fer, això.

PADRINA: És veritat, no puc. No puc. (*Pausa.*) Em van declarar persona non grata i des de llavors que no puc entrar a Escandinàvia. No puc. Si no els hagués amenaçat... M'hauria d'haver empassat l'orgull i ara tot seria molt més fàcil. (*Mirant-la fixament.*) Per això t'ho demano a tu.

FILLOLA: Com pots...? Amb tot el que deu haver patit per culpa del seu nom. A l'escola segur que se'n fotien, d'ella.

PADRINA: No, no se'n fotien. No veus que és una princesa?

FILLOLA: Se'n fotien a la seva esquena.

PADRINA: Potser sí. Els nens són molt envejosos. Però ella no se'n devia adonar.

FILLOLA: I tant que se'n devia adonar! Segur que se n'adonava. Una dona se n'adona, d'aquestes coses. I tu ara a sobre vols fer-la patir més.

PADRINA: Ah, no, això sí que no. Ella no patirà. Ni tan sols se n'adonarà. Només sentirà una petita punxada a la punta del dit, i després... Els que patiran són els seus pares.

FILLOLA: I per què no els enverines a ells?

PADRINA: No puc, perquè llavors seria la filla qui patiria. No li puc fer això. Com si no en tingués prou, amb el seu nom. (*Pausa.*) Siplau, Ventafocs...

La Fillola agafa el ganivet del tocador i apunta la Padrina.

FILLOLA: No em diguis Ventafocs.

PADRINA: Per què no?

FILLOLA: (*Gesticulant perillosament amb el ganivet.*) Perquè no vull que em diguis Ventafocs! No m'agrada. Tens cap idea de les burles que vaig haver de suportar? (*Mig imitant el cloqueig d'una gallina.*) "Ventafococs, Ventafococs..." I jo no era una princesa. A mi m'ho deien a la cara.

PADRINA: Les germanastres, ja se sap...

FILLOLA: Les germanastres i tothom.

La Fillola continua amb el ganivet en posició amenaçant. La Padrina fa un gest, i a la Fillola li tremola la mà. El ganivet cau al terra.

FILLOLA: Merda.

Pausa.

PADRINA: Però ara ja no...

FILLOLA: Ara ja no què?!

PADRINA: Ara ja no es foten de tu.

FILLOLA: No, ara es follen el meu marit.

PADRINA: Bé... almenys això no t'ho fan a la cara.

FILLOLA: Tens raó. M'ho fan a l'esquena. *(Pausa.)* De fet, el meu marit també els hi ho fa per l'esquena.

La Fillola riu sense ganes.

PADRINA: Sisplau, V... Sisplau. Necessito que enverinis la Bella Dorment. *(Pausa.)*
Tampoc no demano tant.

FILLOLA: Com pots ser tan superba?

PADRINA: Superba? Per qui m'has pres? Per la madrastra de la Blancaneu? No, reina, la supèrbia no hi té res a veure, amb tot això.

FILLOLA: D'acord, potser tens raó: no és supèrbia. És cobdícia.

PADRINA: No, tampoc no és cobdícia. Cobdícia és el que tu tens. El que va fer que et casessis amb l'hereu de la Corona. *(Pensativa.)* Ira! El que tinc és ira. Sí, ira. Desig de venjança. Un pecat com qualsevol altre.

FILLOLA: *(Amb menyspreu.)* Em fas llàstima.

PADRINA: No em pots parlar així. Sóc la teva padrina. Sóc la teva padrina i, amb els teus pares al cel, sóc com una mare per tu.

FILLOLA: Uf, quina mandra.

PADRINA: Mandra?

FILLOLA: Mandra. Aquest discurs em fa mandra. L'he escoltat tantes vegades...

PADRINA: Fa disset anys que no ens veiem.

FILLOLA: I em continua fent mandra.

PADRINA: Sóc la teva padrina. T'agradi o no, sóc la teva padrina. Sóc la teva família.

FILLOLA: La meva família? La meva família, dius? La meva família és el meu marit...

PADRINA: Un marit que t'enganya.

FILLOLA: El meu marit i la meva filla.

La Padrina ha estat agafada per sorpresa.

PADRINA: Tens... tens una filla?

FILLOLA: Sí.

PADRINA: I... i com...?

FILLOLA: Es diu Lídia.

PADRINA: Lídia. És un nom molt maco. Ja l'heu batejat?

FILLOLA: Sí. Fa setze anys.

PADRINA: No ho sabia.

FILLOLA: És normal. Només llegeixes cròniques de l'any de la picor. A més, jo...

La Padrina obre la capseta.

FILLOLA: Què passa?

La Padrina mira l'agulla. Somriu.

PADRINA: Setze anys.

FILLOLA: (*Espantada.*) Padrina...

La Padrina fa per sortir.

FILLOLA: Un moment. On vas?

PADRINA: Ho saps perfectament.

FILLOLA: No... no seràs capaç...

PADRINA: De debò t'ho penses? De debò et penses que no en seré capaç? Amb la Bella Dorment l'únic que em frenava és que m'havien vedat l'entrada al regne, però aquí...

FILLOLA: No... no... no saps on és. No la coneixes! La podries confondre amb la seva cosina, que ha vingut a passar-hi uns dies, o amb... amb...

PADRINA: Com vols que no conegui la filla de la meva fillola? Per quina classe de padrina m'has pres?

FILLOLA: Però si has dit...

PADRINA: No et pensaràs que la meva visita ha estat... improvisada? Porto massa temps preparant-me per aquest moment. Porto molts anys teixint, tramant, ordint. Molts anys pensant què t'havia de dir, com t'ho havia de dir i quines armes havia de fer servir en el cas que fossis difícil de convèncer. No, reina, no m'agrada improvisar.

Silenci tens.

Comença a sonar "The Godfather waltz", de Nino Rota (per exemple).

FILLOLA: Què vols?

PADRINA: Ja ho saps.

La Padrina li mostra la capseta. L'agita.

PADRINA: Si no la vols, me la quedaré jo. Seria una llàstima desaprofitar aquesta agulla, no et sembla?

La Fillola recula espantada fins a la porta. Fa per obrir-la, però la maneta no cedeix. Està tancada.

Amb resignació, la Fillola mira fixament la capseta. Hi acostava la mà molt lentament. Fosc.